

Farní listy VII/2007

Týdeník farností Domažlice a Milavče

9. září – Poutní Slavnost Narození Panny Marie

Náklady na toto číslo Farních listů činí 10,- Kč. Děkujeme

Duchovní slovo

O narození Panny Marie se v Bibli nepíše. Je to ale jeden z nejstarších svátků a už v 5. století se vzpomíná výroční den posvěcení baziliky postavené na místě, které tamní tradice označovala za místo, kde se Panna Maria narodila. Tato tradice určitě čerpala z apokryfních textů, jako třeba Jakubovo Protoevangelium, kterým se nechal inspirovat Giotto, když maloval fresky pro kapli Scrovegnich v Padově.

Na jeho obraze vidíme až tři scény. Na levé straně Giotto namaloval sv. Annu, která přijímá z rukou své služky Juthine sváteční šátek. Juthine totiž přesvědčovala Annu, aby odložila smuteční šaty, které nosila, když nemohla mít dítě. Anna, naštěstí, uposlechla svou služku a přijala sváteční šaty. Modlitby sv. Jáchyma a Anny byly vyslyšeny a jejich důvěra nebyla planá. Proto už uprostřed obrazu vidíme Juthine, která předává Anně do rukou její dceru – dítě, které je požehnaným plodem jejího očekávání, naděje a modlitby. Poslední, třetí scéna, se nachází dole. Jedna služka se stará o malou Marii, a druhá balí sváteční šátek – symbol štěstí matky, jejíž modlitby byly vyslyšeny.

V podání Giotta, který svoji fresku tvořil na začátku 14. století, nás zaujme na první pohled tedy ne Maria, ale svatá Anna. Její cesta od plné bolesti, přes přijetí dobré rady, diskrétní radost a naději, až po úplné štěstí. Není to na úkor úctě, jakou bychom dnes měli vzdát Panně Marii, jejíž narození vzpomínáme? Ale přece v této rodině, v domě Jáchyma a Anny, se Maria učila své důvěře Bohu. Její matka byla ta, která jí připravila na den, kdy řekne „jsem služebnice Páně“ a bude moci přijmout nejdříve šaty bolesti pod křížem Syna, aby nakonec vešla i do jeho slávy. Také do života Matky Svěho Syna vchází Bůh diskrétně a přirozeně – skrze její rodiče. Skrze jejich bolest, smutek a důvěru proměňující se v radost.

Milí čtenáři,

zdravím Vás opět po dovolených a prázdninách na stránkách Farních listů a hned začínám výzvou, aby pokud jste byli na nějakém zajímavém místě, pořídili tam nějakou hezkou fotografii, něco zajímavého tam prožili, abyste neváhali a podělili se o své dojmy s ostatními čtenáři. Pravda, žádný honorář za to nedostanete, ale přispějete k pestrosti našeho měsíčníku a třeba uslyšíte od nějakého čtenáře i „děkuji“ a to je odměna, za kterou pracuje celá redakce.

Abyste nemuseli mít zbytečné obavy, zda Váš sloh bude dostatečně čtivý a dojmy dostatečně zajímavé, zmíním se o několika svých letních zážitcích a to budiž pro váhavce znamením, že laťka není příliš vysoko, byť ta první vzpomínka patří velmi důležité události a tou byl křest naší Amálky. V tu srpnovou neděli byl kostel prosvětlen nejen slunečním světlem, ale i Boží přítomností pro mě zesílené ve svátosti, kterou přijímalo naše sluníčko.

Po loňské absenci jsem byl letos opět o pouti na Vavřínečku – ty chodské kroje, ale hlavně spontánnost nedělní mše svaté podtržená osobností kazatele, mi určitě budou i v dalších letech při myšlenkách na vavřínecké poutě vyčnívat.

A pak výlety s kočárkem po okolních městech, kdy jsme zjistili, že sice známé poměrně dobře některá vzdálenější města a jejich památky, ale například sousední Klatovy jsme pořádně poznali až toto léto a věřte, že v nich je hodně zajímavých míst.

No, místo ve sloupku se už krátí, takže přestanu snít o letošním létě a přesunu se do současnosti nebo lépe popsáno do budoucnosti, protože Vás chci opět upozornit na pestrou nabídku akcí, které přináší září a kterou najdete na straně šest dnešního vydání. V redakci Farních listů se budeme snažit, abychom i my byli přínosem života farnosti. K tomu, aby se nám to dařilo, potřebujeme ale Vaši pomoc, Vaše náměty, články a fotografie.

Pěkné září a těšíme se na Vaše texty

Petr Vondraš